

talności wydawniczej, objętej zgłoszeniem, albo jeżeli przerwa w wydawnictwie trwa ponad 6 miesięcy.

§ 10. O każdej zmianie w okolicznościach, wymienionych w zgłoszeniu, należy zawiadomić Centralną Komisję Wydawniczą przy Prezesie Rady Ministrów w ciągu 7-miu dni od chwili powstania tej zmiany.

§ 11. Postanowienia niniejszej uchwały nie stosują się do państwowej działalności wydawniczej w zakresie:

- sprawozdań z posiedzeń Sejmu,
- działania Rady Państwa,
- obronności Państwa,
- bezpieczeństwa publicznego,
- wydawania Dziennika Ustaw R. P.,
- wydawania Monitora Polskiego,
- działania Ministerstwa Spraw Zagranicznych — dla zagranicy.

§ 12. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz wszystkim ministrom.

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

1197.

ZARZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 7 grudnia 1949 r.

o organizacji i funkcjonowaniu kontroli wewnętrznej w Ministerstwie Przemysłu Rolnego i Spożywczego oraz urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach podległych, wydane w porozumieniu z Prezesem Najwyższej Izby Kontroli na wniosek Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego.

Na podstawie pkt. 7 uchwały Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1948 r., oraz równobrzmiącej uchwały Rady Państwa z dnia 5 maja 1948 r. w sprawie organizacji i funkcjonowania kontroli wewnętrznej w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych oraz o jej współpracy z kontrolą państwową i społeczną (Monitor Polski Nr 51, poz. 292 i 293) oraz na podstawie art. 26 ustawy z dnia 9 marca 1949 r. o kontroli państwowej (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 74) zarządzam, co następuje:

I. Postanowienia ogólne.

§ 1. Zarządzenie niniejsze ustala szczegółową organizację, zakres działania i funkcjonowanie kontroli wewnętrznej w Ministerstwie Przemysłu Rolnego i Spożywczego oraz zasady jej współpracy z kontrolą państwową i społeczną.

§ 2. Kontrola wewnętrzna w Ministerstwie Przemysłu Rolnego i Spożywczego zwana będzie w dalszym ciągu niniejszego zarządzenia „kontrolą”, jej organa — „organami kontroli”, zaś osoby powołane do jej wykonywania — „inspektorami kontroli”.

Określenia te winny być używane we wszystkich przepisach (zarządzeniach, instrukcjach, regulaminach, okólnikach itp.) Min. Przemysłu Rolnego i Spożywczego w odróżnieniu od czynności inspekcji, wykonywanych przez fachowe organa nadzoru (§ 3).

§ 3. Czynności inspekcji (prawo wydawania zarządzeń, odpowiedzialność za nadzorowaną jednostkę, ciągłość czuwania), stanowiące funkcje właściwych fachowych komórek organizacyjnych, zgodnie z pkt. 23 powołanej uchwały Rady Ministrów z dnia 26.IV. 1948 r., sprawowane są niezależnie od kontroli zorganizowanej i działającej na podstawie niniejszego zarządzenia.

§ 4. Organa kontroli wewnętrznej, z wyjątkiem organu na szczeblu Ministerstwa, nie mogą kontrolować jednostki administracyjnej, w skład której wchodzi, a przeprowadzane przez nie na zarządzenie władzy administracyjnej w jednostce organizacyjnej tego samego szczebla doraźne i częściowe dochodzenia nie mają mocy prawnej aktu kontroli.

II. Organizacja kontroli.

§ 5. 1. Organami kontroli są:

- w Ministerstwie Przemysłu Rolnego i Spożywczego — Departament Kontroli, podległy bezpośrednio Ministrowi Przemysłu Rolnego i Spożywczego;
- w Centralnych Zarządach Przemysłu: Cukrowniczego, Fermentacyjnego i Tłuszczowego oraz w Państwowym Monopolu Spirytusowym i Polskim Monopolu Tytoniowym — Biura Kontroli, podległe bezpośrednio Naczelnym Dyrektorom tych przedsiębiorstw z Dyrektorami biur na czele;

c) w Państwowej Centrali Zielarskiej, Zjednoczeniach Przemysłu i Ekspozyturach Centralnych Zarządów — Inspektoraty Kontroli, podległe bezpośrednio Naczelnym Dyrektorom tych przedsiębiorstw z Głównymi Inspektorami Kontroli na czele.

Zależność, wymieniona w punkcie b) i c) niniejszego §, nie narusza uprawnień Dyrektora Departamentu Kontroli, określonych w §§ 6 i 7.

2. Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego, po zasięgnięciu opinii Biura Organizacji i Spraw Osobowych Prezydium Rady Ministrów oraz po uzgodnieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Najwyższej Izby Kontroli, ustala etaty osobowe poszczególnych organów kontroli.

§ 6. Całokształtem kontroli w Ministerstwie Przemysłu Rolnego i Spożywczego w zakresie organizacji, wyszkolenia, planowania i wykonywania kontroli oraz sprawozdawczości kieruje Dyrektor Departamentu Kontroli w Ministerstwie Przemysłu Rolnego i Spożywczego, odpowiedzialny przed Ministrem Przemysłu Rolnego i Spożywczego.

§ 7. Do szczególnych obowiązków i uprawnień Dyrektora Departamentu Kontroli Ministerstwa Przemysłu Rolnego i Spożywczego z tytułu kierownictwa kontroli należą:

- wnioskowanie i opiniowanie w sprawach organizacji kontroli oraz w sprawach obsady personalnej na stanowiskach kontrolerskich (§ 42),
- współpraca i bezpośrednio uzgadnianie spraw kontroli, a w szczególności planu i sprawozdawczości z Najwyższą Izłą Kontroli,
- wydawanie ogólnych instrukcji, wytycznych itp. w przedmiocie planowania kontroli, w szczególności celem uniknięcia zbieżności kontrolowania przez organa różnych stopni kontroli co do czasu i przedmiotu kontroli oraz wytycznych, podręczników fachowych, wzorów itp. w sprawie wykonywania kontroli, sposobu kontroli i sprawozdawczości,
- sprawowanie ogólnego fachowego nadzoru nad wykonywaniem kontroli przez organa kontroli wszystkich stopni,
- prawo żądania od wszystkich organów kontroli podległych Ministerstwu Przemysłu Rolnego i Spożywczego wykonania określonych czynności kontrolnych,
- programowe szkolenie inspektorów kontroli, prowadzenie odpraw, instruktaży, egzaminów.

§ 8. Departament Kontroli Ministerstwa Przemysłu Rolnego i Spożywczego prowadzi centralną ewidencję planów kontroli oraz kontroli wykonanych na podstawie otrzymanych sprawozdań okresowych.

§ 9. Wydziały Przemysłu Rolnego i Spożywczego w Urzędach Wojewódzkich oraz referaty tegoż przemysłu w starostwach nie posiadają odrębnych organów kontroli. Kontrolę tę wykonywa wydział (referat) kontroli przy wojewódzkie (starostwie).

III. Zakres działania organów kontroli.

§ 10. Kontroli podlegają:

- wszystkie komórki Ministerstwa Przemysłu Rolnego i Spożywczego oraz jednostki podległe lub nadzorowane (urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa),
- przedsiębiorstwa, zakłady, instytucje, pozostające pod zarządem Ministerstwa Przemysłu Rolnego i Spożywczego lub jego jednostek organizacyjnych, względnie prowadzone przy udziale finansowym Ministerstwa Przemysłu Rolnego i Spożywczego,
- wszelkie inne przedsiębiorstwa, zakłady i instytucje osób fizycznych lub prawnych, bez względu na ich formę prawną i organizacyjną, wykonywujące zadania zleczone na rzecz Ministerstwa Przemysłu Rolnego i Spożywczego, względnie na rzecz jednostek mu podległych lub przezeń nadzorowanych — w granicach tych zleceń,
- urzędy, zakłady, instytucje i przedsiębiorstwa osób fizycznych lub prawnych, otrzymujące subwencje lub dotacje z budżetu Ministerstwa Przemysłu Rolnego i Spożywczego w zakresie użycia tych subwencji lub dotacji.

§ 11. Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego może zlecić organom kontroli wykonywanie kontroli innych zakładów, instytucji, organizacji i przedsiębiorstw, nie wymienionych w § 10, z tytułu nadanych mu szczególnych uprawnień lub poruczonych mu szczególnych zadań państwowych w zakresie działania resortu.

§ 12. Poszczególne organa kontroli (§ 5) są właściwe do wykonywania kontroli:

- a) Departament Kontroli Ministerstwa Przemysłu Rolnego i Spożywczego — wszystkich jednostek organizacyjnych: urzędów, przedsiębiorstw, instytucji, zakładów, wymienionych w § 10; przeprowadzanie kontroli komórek Ministerstwa może nastąpić jedynie na zlecenie Ministra.

Departament Kontroli jest powołany do planowej i systematycznej kontroli oraz do doraźnego badania i sprawdzania wykonawstwa z zakresu organizacji, administracji, gospodarki i rzeczowej działalności resortowej jednostek (urzędów, instytucji, zakładów i przedsiębiorstw) typu centralnego i na szczeblu bezpośrednio niższym. Kontrolę pozostałych jednostek przeprowadza wrywkowo lub w razie konieczności.

- b) Biura Kontroli oraz Inspektoraty Kontroli — wszystkich instytucji i przedsiębiorstw podległych jednostkom, w skład których wchodzi.

Każdy organ kontroli powołany jest do instruowania, normowania, koordynowania, nadzorowania oraz kontrolowania działalności niższych organów kontroli w podległych lub nadzorowanych przez Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego jednostkach.

§ 13. Organa kontroli są powołane do kontroli: organizacji, administracji, gospodarki i funkcjonowania jednostek, podlegających kontroli (§§ 10, 11, 12) z punktu widzenia legalności, gospodarności i celowości.

§ 14. Dla wykonywania powyższych zadań organa kontroli przeprowadzają kontrolę:

- wstępną (czynności zamierzonych),
- faktyczną (czynności dokonywanych),
- następną (czynności dokonanych).

§ 15. Szczegółowy zakres i sposób wykonywania kontroli wstępnej, faktycznej i następnej ustali instrukcja Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego, wydana zgodnie z punktem 8 powołanej na wstępie uchwały Rady Ministrów w porozumieniu z Prezesem Najwyższej Izby Kontroli, a w odniesieniu do spraw finansowych także w porozumieniu z Ministrem Skarbu. Instrukcja ta winna być przesłana do wiadomości Biura Organizacji i Spraw Osobowych Prezydium Rady Ministrów. Do czasu wydania tej instrukcji obowiązuje instrukcja, wprowadzona w życie zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 30.VI. 1948 r. L. dz. IN. II. 117, w punktach, które nie są sprzeczne z niniejszym zarządzeniem.

§ 16. Organa kontroli nie mogą wydawać żadnych zarządzeń ani orzeczeń z wyjątkiem spraw:

- nagłych, podlegających kontroli a niecierpliwych zwłoki, jeżeli w inny sposób nie można zapobiec szkodzie Skarbu Państwa lub interesu publicznego — zawiadamiając o tym niezwłocznie władze kontrolowanej jednostki, której zarządzenia te dotyczą;
- dotyczących wykonywania kontroli w Biurach i Inspektoratach Kontroli.

Odpisy wydanych zarządzeń i orzeczeń winny być nadysane do właściwych organów Najwyższej Izby Kontroli.

§ 17. Wszystkie sprawy, podlegające na podstawie obowiązujących przepisów skierowaniu do władz, powołanych do ścigania przestępstw, organa kontroli kierują bezpośrednio do tych władz z wnioskiem o wszczęcie dochodzenia, zawiadamiając jednocześnie zwierzchnika administracyjnego kontrolowanej jednostki oraz właściwy organ Najwyższej Izby Kontroli.

§ 18. Organa i inspektorzy kontroli nie ponoszą odpowiedzialności za stan organizacji, administracji, gospodarki i funkcjonowania kontrolowanych jednostek, natomiast są odpowiedzialni za rzetelne stwierdzenie stanu faktycznego i wierne jego odzwierciedlenie.

§ 19. Inspektorzy kontroli legitymują się, niezależnie od legitymacji służbowych, osobnymi delegacjami — podpisanymi przez kierownika (zastępcę) odnośnego organu kontroli.

Nie dotyczy to kierowników poszczególnych organów kontroli oraz ich zastępców, którzy uprawnieni są do przeprowadzania kontroli z tytułu zajmowanego stanowiska na podstawie okazania legitymacji służbowej.

§ 20. Jednostki, podlegające kontroli, a wymienione w § 10 niniejszego zarządzenia, obowiązane są udzielać organom kontroli w zakresie ich właściwości oraz poszczególnym inspektorom kontroli w związku z ich czynnościami żądanych wyjaśnień ustnych lub pisemnych, wszelkiej pomocy, ułatwień służbowych oraz dawać im do wglądu księgi, akta, dokumenty itp.

§ 21. Na żądanie organów kontroli władze i organa Ministerstwa Przemysłu Rolnego i Spożywczego są obowiązane delegować swych pracowników, posiadających spe-

cialne wykształcenie lub wiadomości, do pomocy w czynnościach kontrolnych lub w charakterze rzeczoznawców.

§ 22. Wszystkie departamenty i biura Ministerstwa Przemysłu Rolnego i Spożywczego oraz urzędy i instytucje, zakłady i przedsiębiorstwa typu centralnego obowiązane są dostarczać Departamentowi Kontroli Ministerstwa Przemysłu Rolnego i Spożywczego w ustalonej przez tenże ilość egzemplarzy odpisy zarządzeń, instrukcji, okólników itp., dotyczących organizacji, administracji, gospodarki i funkcjonowania jednostek resortu, oraz udzielać informacji w zakresie uprawnień kontroli przewidzianym.

Powyższe odnosi się analogicznie do resortowych władz, urzędów, instytucji i przedsiębiorstw niższych szczebli w stosunku do organów kontroli ich stopnia (§ 5).

IV. Planowanie kontroli.

§ 23. Kontrola na wszystkich stopniach jest wykonywana planowo, na podstawie okresowych (rocznych i kwartalnych) planów kontroli.

§ 24. Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego, po uzgodnieniu z Najwyższą Izbą Kontroli, zatwierdza ogólne założenia do okresowego planowania kontroli w całym resorcie, opracowane przez Departament Kontroli na podstawie założeń programowych Rządu, oceny stanu administracji i gospodarki resortu oraz zgłoszonych wniosków. Kierownicy komórek organizacyjnych Ministerstwa (departamentów, biur, samodzielnych wydziałów) oraz instytucji i przedsiębiorstw typu centralnego zgłaszają Dyrektorowi Departamentu Kontroli swoje wnioski i uwagi do okresowych planów kontroli.

§ 25. Na podstawie ogólnych założeń do okresowego planowania kontroli, organa kontroli wszystkich stopni sporządzają szczegółowe plany kontroli i przedstawiają je do zatwierdzenia kierownikowi jednostki organizacyjnej, w skład której wchodzi. Niezależnie od tego każdy organ kontroli (oprócz organu na stopniu Ministerstwa) przedstawia swój plan kontroli kierownikowi organu kontroli wyższego stopnia, który jest uprawniony wnosić do planu poprawki, wynikające z potrzeby wzajemnego uzgadniania kontroli różnych stopni, jak również niezbędne uzupełnienia do planu. Poprawki te i uzupełnienia są dla organu kontroli niższego stopnia wiążące.

§ 26. Organ kontroli wyższego stopnia jest uprawniony do sprawdzania wykonania planów kontroli organu kontroli stopnia niższego.

§ 27. Niezależnie od kontroli planowych mogą być w uzasadnionych wypadkach przeprowadzane kontrole doraźne: na zlecenie kierownika jednostki organizacyjnej, w skład której wchodzi organ kontroli, lub organu kontroli wyższego stopnia i z własnej inicjatywy organu kontroli.

V. Dokumentacja, sprawozdawczość i postępowanie pokontrolne.

§ 28. W wyniku swych czynności inspektorzy kontroli sporządzają protokoły z kontroli i sprawozdania pokontrolne. Jeden egzemplarz protokołu winien być pozostawiony w jednostce kontrolowanej. Protokoły z kontroli dwustronnie podpisane stanowią stwierdzenie faktów, ujawnionych w toku kontroli. Do protokołu jednostka kontrolowana ma prawo wpisać zastrzeżenia. W razie braku zastrzeżeń winna być o tym poczyniona wzmianka w protokole.

§ 29. Sprawozdania pokontrolne zawierają analizę i ocenę stwierdzonego protokołem stanu faktycznego, ustalenie odpowiedzialności i omówienie okoliczności, mających wpływ na stan organizacji, administracji, gospodarki i funkcjonowania jednostek kontrolowanych, jak również wnioski co do poprawy stwierdzonego stanu faktycznego oraz co do sposobu odzyskania strat i ukarania winnych.

§ 30. Organa kontroli kierują wnioskami do władzy przełożonej jednostki kontrolowanej, bądź do kierownika jednostki kontrolowanej, a na podstawie tych wniosków władze przełożone lub kierownik wydają zarządzenia, za które ponoszą pełną odpowiedzialność. Organa kontrolne mają prawo domagać się terminowego powiadomienia o wydanych zarządzeniach i o ich wykonaniu, co nie dotyczy wniosków kierowanych do władzy państwowej.

§ 31. Organa kontroli mogą występować z wnioskami pokontrolnymi jedynie do władz równego lub niższego szczebla. W razie potrzeby bezpośredniego wystąpienia do władz przełożonych jednostki, w skład której wchodzi wnioskujący organ kontroli, wystąpienia na wniosek tego organu dokonywa organ kontroli wyższego stopnia. W razie nieuwzględnienia wniosków organu kontroli przez władze równego lub niższego szczebla rozstrzyga wspólny przełożony.

§ 32. W razie rozbieżności zdań między kierownikiem organu kontroli a jego zwierzchnikiem (władzą administracyjną) w związku z wydaniem lub wykonaniem zarządzeń pokontrolnych kierownikowi organu kontroli służy odwołanie do kierownika wyższego stopnia kontroli. Kierownik organu kontroli wyższego stopnia decyduje wówczas o przedstawieniu sprawy do rozstrzygnięcia swemu zwierzchnikowi, jako przełożonemu władzy administracyjnej jednostki kontrolowanej.

Jeżeli zwierzchnia władza administracyjna organów kontroli wyda zarządzenie, wynikające z wniosków kontroli lub w sprawie sprawowania kontroli, mimo sprzeciwu kierownika tego organu kontroli, zarządzenie to winno być wykonane, ale kierownik organu kontroli obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić o tym kierownika wyższego stopnia kontroli.

§ 33. Odpisy swych ważniejszych wystąpień oraz sprawozdania okresowe z własnej działalności organa kontroli kierują do organów kontroli wyższego stopnia. Wyniki kontroli, związane z wykonywaniem budżetu, organa kontroli przesyłają do wiadomości Komisji Oszczędnościowej w Ministerstwie Skarbu za pośrednictwem Departamentu Kontroli Ministerstwa Przemysłu Rolnego i Spożywczego, któremu przesyłają bezpośrednio sprawozdania.

§ 34. Na podstawie wyników kontroli własnego organu kontroli oraz sprawozdań z działalności niższych organów kontroli, dyrektor Departamentu Kontroli Ministerstwa Przemysłu Rolnego i Spożywczego przedstawia Ministrowi roczne i kwartalne sprawozdania z działalności i wyników kontroli w całości administracji resortu.

VI. Współdziałanie kontroli wewnętrznej z innymi komórkami organizacyjnymi Ministerstwa Przemysłu Rolnego i Spożywczego.

§ 35. Między organami kontroli a innymi komórkami organizacyjnymi Ministerstwa Przemysłu Rolnego i Spożywczego (w szczególności komórkami, załatwiającymi sprawy organizacyjne i budżetowe) powinien istnieć stały wzajemny kontakt, oparty na ścisłym współdziałaniu oraz systematycznej wymianie informacji, wniosków, osiągnięć i zamierzeń.

§ 36. Organa kontroli biorą udział w ważniejszych konferencjach, odprawach i zjazdach kierowników i pracowników jednostek organizacyjnych Ministerstwa Przemysłu Rolnego i Spożywczego.

§ 37. W miarę potrzeby przedstawiciele jednostek organizacyjnych Ministerstwa Przemysłu Rolnego i Spożywczego biorą udział w zjazdach i konferencjach, organizowanych przez kontrolę.

Zadaniem tych konferencji winno być:

- skoordynowanie działalności organów kontroli z innymi komórkami organizacyjnymi,
- ustalanie wniosków i wytycznych do zarządzeń, potrzebnych dla usunięcia braków i niedociągnięć w poszczególnych jednostkach organizacyjnych,
- omówienie wykonania planów działalności kontrolnych i inspekcyjnych za okres ubiegły.

Protokoły ze zjazdów i konferencji wymienionych w § 37 winny być przedkładać Departamentowi Kontroli Ministerstwa Przemysłu Rolnego i Spożywczego.

O wszelkich zjazdach i konferencjach winna być powiadomiona Najwyższa Izba Kontroli, której ponadto należy nadsyłać odpisy protokołów z powyższych zjazdów i konferencji.

VII. Współpraca z kontrolą państwową, skarbową i bankową oraz władzami, powołanymi do ścigania przestępstw.

§ 38. Najwyższa Izba Kontroli koordynuje działalność organów kontroli wewnętrznej z działalnością własną i z działalnością organów kontroli społecznej rad narodowych.

Z tego tytułu Najwyższa Izba Kontroli jest uprawniona do udzielania kontroli wewnętrznej wiążących wytycznych co do opracowywania okresowych planów kontroli, wprowadzania do ustalonych już planów poprawek i uzupełnień, zlecenia kontroli dorywczych nie przewidzianych w planach kontroli wewnętrznej, rozstrzygania sporów powstałych na tle działalności kontrolnej między: organami kontroli wewnętrznej różnych resortów, organami kontroli wewnętrznej i organami kontroli finansowej banków państwowych oraz organami kontroli wewnętrznej i organami kontroli społecznej rad narodowych, a ponadto do sumowania i oceny wyników kontroli przeprowadzonych przez organy kontroli wewnętrznej.

Organa kontroli wewnętrznej współpracują z Najwyższą Izbą Kontroli przez:

- nadsyłanie przez organy kontroli podległe Ministerstwu Przemysłu Rolnego i Spożywczego do właści-

wych organów N.I.K. okresowych planów pracy, okresowych sprawozdań z czynności oraz sprawozdań z kontroli w sprawach o szczególnym znaczeniu dla interesów Państwa, a także na żądanie N.I.K. i jej Delegatur — wszelkich materiałów z dokonanych czynności kontrolnych.

Formy i terminy składania planów kontroli i okresowych sprawozdań z działalności organów kontroli wewnętrznej oraz tryb zlecenia przez N.I.K. przeprowadzania kontroli dorywczych ustala instrukcja Prezesa N.I.K., wydana w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów.

- powiadamianie przez wszystkie organy kontroli wewnętrznej Delegatur N.I.K. o rozpoczęciu kontroli w terenie,
- udział we wspólnych kontrolach:
 - inicjowanych przez Najwyższą Izbę Kontroli i przeprowadzanych pod kierownictwem przedstawicieli N.I.K. w zespołach złożonych z przedstawicieli N.I.K. i kontroli wewnętrznej, lub N.I.K., kontroli wewnętrznej i kontroli społecznej rad narodowych;
 - inicjowanych przez Najwyższą Izbę Kontroli i przeprowadzanych w zespołach złożonych z przedstawicieli kontroli wewnętrznej i kontroli społecznej rad narodowych, lub kontroli wewnętrznej różnych resortów, względnie kontroli wewnętrznej i kontroli finansowej banków państwowych;
- udział we wspólnych naradach i konferencjach organów kontroli wewnętrznej, finansowej banków państwowych i społecznej rad narodowych pod kierownictwem Najwyższej Izby Kontroli.

§ 39. 1. Departament Kontroli porozumiewa się z Ministerstwem Skarbu oraz właściwymi państwowymi bankami — w celu koordynacji kontroli — i wykorzystuje materiały, uzyskany przez te instytucje w związku z przeprowadzoną przez nie kontrolą finansową przedsiębiorstw.

2. Do wyników kontroli związanych z wykonywaniem budżetu stosuje się odpowiednio paragraf 33.

§ 40. 1. Biura i Inspektoraty Kontroli obowiązane są na żądanie Najwyższej Izby Kontroli i jej Delegatur dostarczać im wszelkich materiałów z dokonywanych czynności kontrolnych bez specjalnego upoważnienia Departamentu Kontroli.

2. Biura i Inspektoraty Kontroli obowiązane są na żądanie władz powołanych do ścigania przestępstw (jak: Władze Sądowe, Delegatury Komisji Specjalnej do walki z nadużyciami i szkodnictwem gospodarczym, Urzędy Bezpieczeństwa Publicznego), dostarczać im bez specjalnego upoważnienia Departamentu Kontroli wszelkich materiałów, dotyczących przestępstw w tych wypadkach, kiedy wymienione władze prowadzą dochodzenie w sprawach wykrytych w związku z dokonywaną kontrolą.

VIII. Współpraca z kontrolą społeczną.

§ 41. 1. Organa kontroli współpracują z Radami Narodowymi przez udział przedstawicieli Rady Narodowej w kontroli, przeprowadzanej na jej wniosek, a także w kontroli, przeprowadzanej z inicjatywy kontroli, jeżeli Rada uzna swój udział w tej kontroli za potrzebny.

Dla umożliwienia Radzie Narodowej powzięcia decyzji co do udziału w komisyjnej kontroli — inspektorzy kontroli obowiązani są zawiadamiać właściwą Radę o rozpoczęciu kontroli. Nie dotyczy to kontroli doraźnych dla zbadania określonych spraw, przeprowadzanych z inicjatywy organów kontroli.

2. Organa kontroli doręczają Radzie Narodowej odpisy protokołów z kontroli, przeprowadzanych na obszarze właściwości terytorialnej Rady Narodowej. Nie dotyczy to protokołów z kontroli doraźnych dla zbadania określonych spraw, przeprowadzanych z inicjatywy organów kontroli bez udziału przedstawicieli Rad Narodowych.

Poza tym organa kontroli powiadamiają Prezydium Rad Narodowych o usunięciu uchybień, stwierdzonych w wyniku kontroli, przeprowadzonej z udziałem przedstawicieli Rady Narodowej.

Koordynowanie współpracy kontroli z kontrolą społeczną należy do Najwyższej Izby Kontroli.

IX. Powoływanie, odwoływanie i przenoszenie pracowników organów kontroli.

§ 42. Dyrektora Departamentu Kontroli oraz jego zastępcę powołuje i odwołuje Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego z zachowaniem kompetencji Komisji Kwalifikacyjnej przy Radzie Państwa.

Wszystkich naczelników wydziałów, kierowników referatów, kierowników biur i inspektoratów kontroli, inspektorów kontroli i im równorzędnych powołuje, odwołuje i

przenosi Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego na wniosek Dyrektora Departamentu Kontroli, uzgodniony z Dyrektorem Departamentu Kadr z zachowaniem kompetencji Komisji Kwalifikacyjnej przy Radzie Państwa.

§ 43. Inspektorzy Kontroli we wszystkich organach kontroli, niezależnie od funkcji, jakie sprawują, nie mogą jednocześnie — i po ustaniu stosunku służbowego z organem kontroli w ciągu dwóch lat zajmować jakiegokolwiek stanowiska administracyjnego w jednostkach, które podlegały ich kontroli.

Inspektorom kontroli nie można również powierzać żadnych funkcji administracyjnych w jednostkach, w skład których wchodzi.

O odchyleniach od powyższych zasad decyduje Komisja Kwalifikacyjna przy Radzie Państwa, do której należy w tych sprawach kierować odpowiednio uzasadnione wnioski za pośrednictwem Departamentu Kontroli Ministerstwa Przemysłu Rolnego i Spożywczego.

§ 44. Decyzje Komisji Kwalifikacyjnej, o których mowa w niniejszym rozdziale, nie naruszają ustawowych kompetencji Prezesa Rady Ministrów co do wyrażenia zgody na mianowanie i awansowanie urzędników, zgodnie z art. 18 ustawy z dnia 17.II.1922 r. o państwowej służbie cywilnej z późniejszymi zmianami.

X. Postanowienia końcowe.

§ 45. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

Jednocześnie traci moc obowiązującą w stosunku do Ministerstwa Przemysłu Rolnego i Spożywczego zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 4.VI.1943 r., wydane w porozumieniu z Dyrektorem Biura Kontroli przy Radzie Państwa w sprawie organizacji i funkcjonowania kontroli wewnętrznej w Ministerstwie Przemysłu i Handlu i urzędach, instytucjach oraz przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Przemysłu i Handlu.

PREZES RADY MINISTRÓW J. Cyrankiewicz

PREZES NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI

F. Józwiak-Witold

MINISTER PRZEMYSŁU ROLNEGO
I SPOŻYWCZEGO

B. Rumiński

1198.

OKÓLNIK PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 29 listopada 1949 r.

w sprawie zaświadczeń dotyczących podań o ulaskawienie skazanych.

W związku z wpływającymi do Ministerstwa Sprawiedliwości podaniami o ulaskawienie osób skazanych prawomocnymi wyrokami sądów, urzędy państwowe, w których pracowali skazani lub członkowie ich rodzin, wydają niejednokrotnie na życzenie zainteresowanych stron zaświadczenia, które są dołączane do akt spraw.

Zaświadczenia te, jak zostało stwierdzone, bardzo często zawierają bezkrytyczne poparcie wniesionych podań, bez dokonania należytej analizy stanu faktycznego i przestępczej działalności osób skazanych.

Wydawanie takich zaświadczeń jest wyrazem nienależytego ustosunkowania się urzędów państwowych do popełnionych przez skazanych czynów przestępnych, stanowiących niejednokrotnie zbrodnie przeciwko ustrojowi politycznemu lub gospodarczemu Państwa Ludowego i prowadzi do całkowicie jednostronnej, bezkrytycznej a często nawet pozytywnej oceny moralnego oblicza osób skazanych.

W tym stanie rzeczy treść wspomnianych zaświadczeń musi sprawić na skazanych i ich rodzinach oraz na pracownikach urzędów wystawiających zaświadczenia wrażenie, że prawomocny wyrok sądowy był niesprawiedliwy.

Biorąc pod uwagę społeczną szkodliwość treści podobnych zaświadczeń oraz ich ujemny wpływ na tok urzędowania sądów, zakazuję na przyszłość wydawania na prośby stron zaświadczeń dotyczących charakterystyk osób skazanych, w związku z wnoszonymi prośbami o ulaskawienie.

Zaświadczenia tego rodzaju mogą być wystawiane wyłącznie na żądanie Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Ministerstwa Sprawiedliwości, Sądów i Milicji Obywatelskiej, po dokładnym sprawdzeniu zawartych w nich danych i przy uwzględnieniu przestępczej działalności ustalonej prawomocnie przez sąd.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

DZIAŁ II SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

1199.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 29 listopada 1949 r.

w sprawie zastrzeżenia praw pierwszeństwa oraz rejestracji znaków towarowych za granicą przez przedsiębiorstwa gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie § 3 ust. 4 lit. c) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 100) zarządzam, co następuje:

§ 1. Państwowe przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe, jak również przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe pozostające pod zarządem państwowym oraz przedsiębiorstwa państwowo-spółdzielcze i centrale spółdzielczo-państwowe, nazywane dalej przedsiębiorstwami gospodarki uspołecznionej, o ile ich towary eksportowane na rynki zagraniczne znalazły stałych odbiorców i zachodzą warunki do stałego obrotu tymi towarami z krajami zagranicznymi, winny znaki towarowe, którymi zaopatrywane są te towary, zarejestrować w państwach, do których eksport jest kierowany.

§ 2. Zgłoszenie znaku towarowego do rejestracji za granicą winno nastąpić po złożeniu podania o rejestrację tego znaku w Urzędzie Patentowym R. P. w myśli przepisów zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 8 sierpnia 1949 r. w sprawie używania znaków towarowych przez przedsiębiorstwa gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-57, poz. 762).

Przedsiębiorstwo zgłaszające znak towarowy do rejestracji w jednym z państw należących do Międzynarodowego Związku Ochrony Własności Przemysłowej może również przedstawić wniosek o przyznanie pierwszeństwa do uzyskania rejestracji znaku w tym państwie według daty prawidłowego zgłoszenia znaku do rejestracji w Polsce, jeżeli zgłoszenie w państwie obcym nastąpi przed upływem sześciu miesięcy od tej daty.

Do zgłoszenia należy dołączyć zaświadczenie Urzędu Patentowego R. P. wraz ze znakiem, stwierdzające datę pierwotnego zgłoszenia znaku, przedsiębiorstwo zgłaszające i rodzaj towarów, dla których znak jest przeznaczony oraz tłumaczenie tego zaświadczenia.

Po uzyskaniu rejestracji znaku w Urzędzie Patentowym R. P. należy złożyć we właściwym urzędzie zagranicznym dowód rejestracji tego znaku w Polsce (wyciąg z rejestru znaków towarowych) oraz tłumaczenie tego dowodu.

Zgłoszenie pierwszeństwa prawa wyłącznego używania znaku towarowego oraz wnioski o rejestrację na terenie zagranicznym należy wnieść do właściwych władz po uprzednim uzyskaniu zgody odpowiedniej placówki zagranicznej Ministerstwa Handlu Zagranicznego.

§ 3. Przedsiębiorstwa gospodarki uspołecznionej zawiadomią Ministerstwo Handlu Zagranicznego, Departament Eksportu, o dokonanych zastrzeżeniu prawa pierwszeństwa oraz o rejestracji znaku towarowego na obszarze państwa zagranicznego.

Do zawiadomienia należy dołączyć:

- 1) odpis decyzji władzy zagranicznej,
- 2) opis znakowanego towaru i opakowania,
- 3) dwa egzemplarze etykiety towarowej zawierającej zastrzeżony znak lub fotografię tego znaku.

§ 4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z E. Szyf

1200.

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW: ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ I ZDROWIA

z dnia 21 grudnia 1949 r.

o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Centrala Deratyzacji” przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione.

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P.